

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1Nt/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010189
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4413010189.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou, v trestnej veci odsúdeného E. S. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a iné, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom v Nových Zámkoch dňa 30.05.2013, takto

r o z h o d o l i :

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného E. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X., Č. C. Č.. XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Nitra, na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/205/09 z 5.11.2009, právoplatným dňa 9.3.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 5To/2/2010 z 9.3.2010 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený E. S. podal dňa 19.3.2013 návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/205/09 z 5.11.2009, právoplatným dňa 9.3.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 5To/2/2010 z 9.3.2010 dôvodiac novým, v pôvodnom konaní súdu neznámym dôkazom - a to, že ústavný súd SR nálezom sp. Zn. PL.ÚS 106/2011 rozhodol o rozpore textu vety za bodkočiarkou prvej vety § 41 odsek 2 Trestného zákona s Ústavou SR, ktorého zverejnením v Zbierke zákonov SR uvedené ustanovenie stratilo účinnosť. A tiež s poukazom na ustanovenie § 41 b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Súd za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na obnovu konania na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného, oboznámil listinné dôkazy a podstatný obsah spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/205/2009.

Odsúdený na verejnom zasadnutí, konanom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na podanom návrhu v zmysle jeho písomného vyhotovenia zotrval.

1Nt 13/2013

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/205/2009 z 5.11.2009, právoplatným dňa 9.3.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitra sp. zn. 5To/2/2010 z 9.3.2010 bol E. S. uznaný vinným v bode 1 zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a v bode 2 z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 14. júla 2009 asi o 14.00 hod. pod vplyvom alkoholu bez súhlasu poškodených O. L., narodeného dňa XX. H. XXXX a J. L. strhol bočné plechové oplotenie dvora ich pozemku na L. ceste č. XXX/XX v obci V. a vnikol takto na tento pozemok, kde im oplzlo nadával, vyhrážal sa im zabitím a podpálením domu a poškodenému J. L. aj tým, že mu vytrhne črevá a odsekne hlavu.

V konaní boli vykonané dôkazy výsluchom obžalovaného E. S., svedkov: Z. F., Z. H., J. L., J. L. R., H. L., Z. L., P. L., C. H., F. H. S.C. C. J. L. R., medzi obžalovaným a J. L., medzi obžalovaným a H. L. a oboznámením listinných dôkazov.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012 (uverejneným v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012 Z.z. dňa 21.12.2012) bolo vyslovené, že v § 41 odsek 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a dňom vyhlásenia citovaného nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov Slovenskej republiky toto ustanovenie stratilo účinnosť.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 38/1993 Z.z.“) ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto predpisu, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je nesporné, že za situácie, že ustanovenie Trestného zákona v dôsledku nálezu Ústavného súdu SR stratilo účinnosť a na jeho základe bol vyhlásený rozsudok, ktorý dosiaľ nebol vykonaný, ide o skutočnosť, ktorá súdu nebola v čase rozhodovania v pôvodnom konaní známa. Vzhľadom na právnu úpravu uvedenú v ust. § 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z., však samotná existencia takejto skutočnosti na povolenie obnovy konania vo výroku o treste nie je postačujúca, keďže odkazuje na podmienky konania o obnove konania podľa Trestného poriadku („... strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku“). Je teda potrebné, aby boli splnené aj ostatné, v ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku vo vzťahu k výroku o treste uvedené podmienky na povolenie obnovy konania, a síce, že vzhľadom na túto skutočnosť súdu skôr neznámu, či už samú o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, by bol pôvodne uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, čo je potrebné hodnotiť podľa okolností konkrétneho prípadu.

Súd vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/205/09 nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku vo výroku o treste napadnutého rozsudku.

Odsúdenému bol v napadnutom rozsudku uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 a § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona vo výmere 6 rokov a 11 mesiacov. Ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona v časti vety za bodkočiarkou prvej vety stratilo účinnosť v dôsledku vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR. Vzhľadom na existenciu tejto novej súdu v pôvodnom konaní v čase rozhodovania o treste nepochybne neznámej skutočnosti, súd konajúci o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania skúmal, či táto skutočnosť sama o sebe alebo v spojení so skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi, by mohla viesť k inému záveru o uloženom treste z hľadísk, uvedených v ustanovení § 394 odsek 1 TP.

Súd dospel k záveru, že odsúdenému v napadnutom rozsudku uložený trest napriek strate účinnosti vyššie citovanej časti ustanovenia § 41 odsek 2 TZ nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu,

ani k pomeroch páchatel'a, ani uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť (ktorá je i vyjadrená použitím príslušných zákonných ustanovení vo výroku o treste napadnutého rozsudku), že súd rozhodujúci v trestnej veci v pôvodnom konaní v zmysle § 38 odsek 7 Trestného zákona nepristúpil k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností u odsúdeného, kedy by podľa § 38 odsek 4 TZ dolná hranica trestu odňatia slobody predstavovala 4 roky 8 mesiacov a horná hranica by ostala nezmenená t. j. 8 rokov. Za tohto stavu nemožno konštatovať, že by pôvodne uložený trest odňatia slobody bol uložený mimo rámca zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo, že by trest odňatia slobody ako uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo že by tento nezodpovedal kritériám pre ukladanie trestov podľa § 34 TZ a bol tak v zrejmom, t.j. výraznom nepomere so závažnosťou činu a pomermi odsúdeného.

V tomto smere súd poukazuje na povahu a mieru závažnosti (§ 38 odsek 2 TZ) prevažujúcich zistených okolností na strane odsúdeného pri absencii akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti a tiež na osobu odsúdeného, ktorý bol v minulosti desaťkrát súdne trestaný prevažne za majetkovú trestnú činnosť a trestnú činnosť proti poriadku vo verejných veciach. Naposledy bol E. S. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/59/11 z 28.4.2011 pre trestný čin krivého obvinenia podľa § 174 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu krivej výpovede a nepravdivého znaleckého posudku podľa § 175 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a trestného činu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 247 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, kde súd v zmysle § 37 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., kedy súd upustil od uloženia súhrnných trestov podľa § 35 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 2T/154/09 zo dňa 10.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.9.2009 a rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/205/09 zo dňa 5.11.2009 v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 9.3.2010 sp. zn. 5To/2/2010, právoplatný 9.3.2010. Na tieto jeho odsúdenia je potrebné prihliadať pri hodnotení osoby odsúdeného a jeho skutkom predchádzajúceho života z ktorých je zrejmé, že v prípade odsúdeného nešlo o ojedinelé vybočenie z rámca zákonom dovoleného a spoločnosťou akceptovaného správania sa.

V pôvodnom konaní uložený trest ani po zrušení účinnosti vety za bodkočiarkou prvej vety ust. § 41 odsek 2 TZ podľa názoru súdu nie je v zrejmom nepomere ani k závažnosti odsúdeným spáchaného činu, keďže tento sa dopustil v prejednávanej veci dvoch skutkov a naplnil znaky dvoch trestných činov a tiež a to predovšetkým vzhľadom na okolnosti spáchaných skutkov, keď v bode 1 napadnutého rozsudku naplnil znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 3 voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku, teda staršej ako 60 rokov. Zároveň bol v pôvodnom konaní ukladaný súhrnný trest v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na hore uvedené zistenia súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 dní od oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.